

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky v právní věci

žalobce: **K. N.**
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2019, č. j. 096676/2018/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 21. 1. 2015, č. j. 151-44030/2014 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), podle § 123f

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče za čtyři přestupky spáchané v období od 20. 9. 2011 do 11. 7. 2014 a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 10. 4. 2014.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 9. 2019, č. j. 096676/2018/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), změnil výrok prvostupňového rozhodnutí v údajích o datu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na 11. 7. 2014 (namísto 10. 4. 2014) a ve zbytku pak prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Dle žalovaného bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů zaznamenaných v registru řidičů. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenány v souladu se zákonem a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Ve věci samé ani po procesní stránce neshledal žalovaný žádné vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost prvostupňového rozhodnutí.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Soud již na úvod poznamenává, že předchozí rozhodnutí žalovaného v téže věci ze dne 4. 10. 2016, č. j. 039886/2015/KUSK-DOP/POS, bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17. 7. 2018, č. j. 48 A 98/2016-66, pro nepřezkoumatelnost a pro rozpor skutkového stavu, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, se správními spisy.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

5. Žalobce namítá, že žalovaný zcela ignoroval navržené důkazní prostředky. V odvolání přitom napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jejichž stejnopisy připojil k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
6. Žalobce dále brojí proti tomu, že žalovaný údajně uvedl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy posuzovat způsobilost podkladových rozhodnutí pro záznam bodů. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce. Žalobce dále namítá konkrétní nedostatky tří pokutových bloků ze dne 26. 1. 2013, ze dne 16. 1. 2014 a ze dne 11. 7. 2014, jakož i rozhodnutí o přestupku Městského úřadu Lysá nad Labem ze dne 25. 8. 2011. Z pokutového bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Za dostatečnou nelze

považovat specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla nebo jako spolujezdec. Musí být zřejmé, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Dle žalobce nepředstavují shora uvedené tři pokutové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť postrádají řádnou identifikaci přestupce, vymezení doby, místa a způsobu spáchání přestupku, jeho právní kvalifikaci, výši sankce, údaj o místě vydání pokutového bloku, označení a podpis oprávněné osoby, jakož i zřetelný podpis přestupce. Pokud jde o rozhodnutí o přestupku ze dne 25. 8. 2011, dle žalobce obsahuje takové zjevné nedostatky, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost.

7. Žalobce rovněž (stručně) namítl, že mu žalovaný nedal při novém projednání věci možnost seznámit se s podklady pro vydání napadeného rozhodnutí, a tím ho zkrátil na právech.
8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě k namítané nezpůsobilosti podkladových pokutových bloků a rozhodnutí o přestupku uvedl, že soud již totožné námítky vypořádal v rozsudku ze dne 17. 7. 2018, č. j. 48 A 98/2016-66, a shledal je nedůvodnými. Vada, která byla důvodem ke zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného v této věci, byla při novém projednání věci odstraněna tak, že žalovaný změnil výrok prvostupňového rozhodnutí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, soud neshledal.
11. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalovaný vyslovil s tímto postupem výslovný souhlas, zatímco žalobce se k výzvě soudu podle druhé věty citovaného ustanovení nevyjádřil, a soud má tedy za to, že i žalobce souhlas udělil.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Ze správního spisu plyne, že městský úřad přípisem ze dne 25. 7. 2014 oznámil žalobci, že ke dni 11. 7. 2014 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dne 28. 7. 2014 a následně ještě dne 31. 7. 2014 podal žalobce námítky proti všem záznamům bodů s tím, že si není vědom, že by všechny přestupky spáchal. Poté, co se zmocněnec žalobce seznámil se správním spisem, požádal o přerušení řízení, neboť podává podnět k provedení přezkumných řízení v dané věci. Na základě této žádosti bylo řízení přerušeno do 15. 12. 2014. Souběžně si městský úřad vyžádal kopie pokutových bloků souvisejících s jednotlivými oznámeními. Dne 16. 1. 2015 byl městský úřad informován Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, že jeho nadřízený orgán neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 11. 7. 2014.

13. Součástí spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků o spáchání přestupku.
14. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Mělník, obvodního oddělení Neratovice, ze dne 29. 1. 2013 žalobce dne 26. 1. 2013 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podle pokutového bloku ze dne 26. 1. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a číslem řidičského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 125c /1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 16:10 hodin v ulici Mělnická v Libiši a žalobce se jej dopustil tím, že byl „za jízdy nepřipoután bezpečnostním pásem“. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 100 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil svým podpisem.
15. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru služby dopravní policie, oddělení řízení dopravy, ze dne 17. 1. 2014 žalobce dne 16. 1. 2014 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podle pokutového bloku ze dne 16. 1. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a čísly občanského a řidičského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 125c /1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 13:50 hodin na křižovatce ulic Chlumecká a Vodňanská v Praze 9 a žalobce se jej dopustil tím, že jako „řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 200 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil svým podpisem.
16. Podle oznámení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Praha venkov – východ, dopravního inspektorátu, ze dne 14. 7. 2014 žalobce dne 11. 7. 2014 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podle pokutového bloku ze dne 11. 7. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a čísly občanského a řidičského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 125c/1/ k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 19:20 hodin v Nehvizdech na ulici Pražské u č. p. 17 a žalobce se jej dopustil tím, že „jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 200 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil svým podpisem.
17. Součástí spisu je i rozhodnutí Městského úřadu Lysá nad Labem, odboru dopravy, ze dne 25. 8. 2011, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „zákon o přestupcích“) spáchaného tím, že dne 4. 6. 2011 v obci Starý Vestec řídil osobní automobil, ačkoliv v té době nebyl (a s ohledem na svůj věk ani nemohl být) držitelem příslušného řidičského oprávnění. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 6 měsíců.
18. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče vyplývá, že za přestupek z roku 2011 bylo žalobci započteno 7 bodů, k 22. 12. 2012 mu byly 4 body odečteny, za každý z následujících tří přestupků mu však byly přičteny 3 body, aniž by došlo v mezidobí k odečtu, takže ke dni 11. 7. 2014 žalobce dosáhl počtu 12 bodů.

19. Následně městský úřad po vyrozumění žalobce o možnosti se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a nevyhovění další žádosti o přerušení řízení vydal prvostupňové rozhodnutí, jímž žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné a záznam 12 bodů „ke dni 10. 4. 2014“ potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí zhodnotil vedle rozhodnutí o přestupku i každý z pokutových bloků, poukázal na konkrétnost v nich uváděných údajů i podpis žalobce pod pokutovými bloky a dospěl k závěru, že záznamy bodů byly provedeny na základě pravomocných rozhodnutí od oprávněných orgánů správně a zcela v souladu se zákonem.
20. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že městský úřad nezajistil veškeré způsobilé podklady pro vydání rozhodnutí, zejména si neopatřil veškeré podklady v podobě pokutových bloků, neboť nelze vycházet pouze z oznámení o spáchání přestupku. V důsledku toho se v řízení nepodařilo postavit najisto, že přestupky spáchal právě žalobce, neboť stále existuje nikoli zcela nemožná verze, že přestupky spáchal někdo jiný než právě on. Pokutové bloky pak musí být řádně vyplněny a musí v nich být jasně uvedeno místo spáchání přestupku, jiné rozhodné skutečnosti a popis přestupku odpovídající příloze zákona o silničním provozu. Popis „R“ či „nepřipoután BP“ neodpovídá této příloze. Správní orgány jsou navíc v souladu se zásadou právní jistoty povinny posuzovat stejné případy stejně a v tomto směru žalobce odkázal na obdobné zrušující rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v jiné věci. Dále podotkl, že městský úřad nesprávně cituje právní předpisy (střídavě pro ně užívá různých zkratk a za zkratkou „Sb.“ píše pouze tečku, ačkoli správně má po této zkratce následovat tečka a čárka).
21. Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2016 žalovaný změnil výrok prvostupňového rozhodnutí v údajích o datu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a to na 11. 7. 2014; ve zbytku pak prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Jak však již bylo uvedeno, rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2016 bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17. 7. 2018, č. j. 48 A 98/2016-66.
22. Žalovaný po vrácení věci bez dalšího vydal dne 6. 9. 2019 napadené rozhodnutí, jímž opět změnil výrok prvostupňového rozhodnutí v údajích o datu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na 11. 7. 2014 a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že dospěl k závěru, že je spolehlivě prokázáno, že žalobce dosáhl ke dni 11. 7. 2014 celkového počtu 12 bodů a že jednotlivé body byly zaznamenány v souladu se zákonem. Městský úřad si vyžádal a založil do spisu pokutové bloky a relevantní podklady prokazující jednotlivé záznamy bodů v evidenční kartě řidiče. Vyžádané pokutové bloky zkoumal stran jejich způsobilosti, a nelze proto souhlasit s tvrzením, že se jejich posouzením nezabýval. Městský úřad konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny zákonem požadované náležitosti, přičemž postupoval plně v souladu se zákonem. Pokutové bloky jsou i dle názoru žalovaného způsobilým pokladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Pokud jde o namítané nedostatky spočívající v používání zkratk či nesprávných označení zákona, konstatoval žalovaný, že jde zčásti o nepřiléhavou námitku, neboť žalobcem namítaná zkratka (BP) ve skutečnosti nebyla v pokutových blocích vůbec použita, nebo byla použita jen v jednom případě (zkratka R použitá v rozhodnutí o přestupku ze dne 25. 8. 2011), případně se jedná jen o písařské chyby (označení zákona). Tyto drobné nedostatky nezakládají nepřezkoumatelnost ani nezákonnost pokutových bloků nebo rozhodnutí o přestupku, neboť je zcela zjevné jaké právní normy a předpisy byly v daných případech aplikovány. Se žalobcem předloženým

rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje vyjádřil žalovaný nesouhlas a poukázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, který zkratkovitě vyjádření v podkladech pro zápis bodů připouští, jsou-li dodrženy zákonné náležitosti. Dále se žalovaný detailně zabýval obsahovými náležitostmi všech tří pokutových bloků a rozhodnutí o přestupku. Uzavřel, že se městský úřad správně vypořádal se žalobcovými námitkami, a to v celém rozsahu předmětu řízení, který byl jasně vymezen. Zjištěnou nesprávnost výroku prvostupňového řízení spočívající v uvedení nesprávného data dosažení 12 bodů v evidenční kartě řidiče žalovaný odstranil změnou napadeného rozhodnutí. Žalobce nebyl tímto postupem zkrácen na procesních právech, neboť předmět řízení byl od počátku jasně vymezen.

Posouzení žalobních bodů

23. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
24. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
25. Jak vyplývá z konstantní judikatury NSS, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
26. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly všechny podkladové pokutové bloky a rozhodnutí o přestupku vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (tato jejich povinnost ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání toho, zda předložené pokutové bloky a rozhodnutí mají všechny náležitosti a zda byl žalobci připočten správný počet bodů.
27. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 3 tohoto ustanovení platí, že nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle odst. 4 vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena.

28. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku nemusí vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58).
29. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti NSS uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
30. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mýlí. Již městský úřad si vyžádal všechny tři pokutové bloky, jakož i rozhodnutí o přestupku vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se jak městský úřad, tak i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabývali. Uvedli, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti. Správní orgány tedy způsobilost pokutových bloků posoudily a dospěly k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námítky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury NSS (rozsudky uvedené v bodě 26th). Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Žalobní bod je nedůvodný.
31. Žalobce namítl, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký

přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud přezkoumal pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru NSS vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém soud uvedl: „Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ (shodně viz též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20).

32. Z pokutového bloku ze dne 26. 1. 2013 vyplývá, že žalobce téhož dne v 16:10 hodin v obci Libiš, ulice Mělnická nebyl za jízdy vozidlem připoután bezpečnostními pásy, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován, neboť byl označen jménem a příjmením, datem narození, adresou místa pobytu, přičemž svoji totožnost doložil řidičským průkazem, jehož číslo bylo řádně zaznamenáno. Rovněž není pravdou, že přestupkové jednání nebylo řádně popsáno, neboť pokutový blok zachycuje dostatečně přesně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Žalobce namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uvedena pouze zkratkovitá právní kvalifikace. Soud konstatuje, že na pokutovém bloku se nachází údaj „125c/1k“, který považuje za dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v porušení jiné povinnosti stanovené v hlavě II citovaného zákona. Žalobce namítl chybnou právní kvalifikaci. V popisu jednání je ale citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], a je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že porušenou právní normu [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu] uvedl již při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. Užití obdobných zkratků právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20). Není sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nebyl za jízdy na veřejné komunikaci připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. To žalobce potvrdil svým podpisem, který je čitelný a odpovídá svým provedením

podpisům žalobce na všech ostatních pokutových blocích i na plné moci předložené soudu společně se žalobou. Není dále pravdivé ani tvrzení o tom, že na bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny údaje uvedené pokutovém bloku jsou srozumitelné a čitelné, a proto nelze přisvědčit ani opačnému tvrzení žalobce. Celkově je pokutový blok způsobitelným podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

33. Z pokutového bloku ze dne 16. 1. 2014 vyplývá, že žalobce téhož dne v 13:50 hodin na křižovatce ulic Chlumecká a Vodňanská v Praze 9 jako řidič nebyl za jízdy vozidlem připoután bezpečnostními pásy, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Ani v tomto případě není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován, neboť byl označen jménem a příjmením, datem narození, adresou místa pobytu, přičemž totožnost doložil řidičským průkazem a občanským průkazem, jejichž čísla byla řádně zaznamenána. Není pravdou, že přestupkové jednání nebylo řádně popsáno, neboť pokutový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Žalobce namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uvedena pouze zkratkovitá právní kvalifikace. Soud konstatuje, že na pokutovém bloku se nachází údaj „125c/1k“, který považuje za dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v porušení jiné povinnosti stanovené v hlavě II citovaného zákona. Žalobce namítl chybnou právní kvalifikaci. V popisu jednání je ale citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], a je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že porušenou právní normu [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu] uvedl již při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. Užití obdobných zkratk právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Není sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nebyl za jízdy na veřejné komunikaci připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. To žalobce potvrdil svým podpisem, který je čitelný a odpovídá svým provedením podpisům žalobce na všech ostatních pokutových blocích i na plné moci předložené soudu společně s žalobou. Není dále pravdivé ani tvrzení o tom, že na bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny údaje uvedené pokutovém bloku jsou srozumitelné a čitelné (byť v některých částech hůře), a proto nelze přisvědčit ani opačnému tvrzení žalobce. Celkově je pokutový blok způsobitelným podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
34. Z pokutového bloku ze dne 11. 7. 2014 vyplývá, že žalobce téhož dne v 19:20 hodin v Nehvizdech, ul. Pražská, jako řidič nebyl za jízdy vozidlem připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Ani v tomto případě není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován, neboť byl označen jménem a příjmením, rodným číslem, adresou místa pobytu, přičemž totožnost doložil řidičským průkazem a občanským průkazem, jejichž čísla byla řádně zaznamenána. Není pravdou, že přestupkové jednání nebylo řádně popsáno, neboť pokutový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Žalobce namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uvedena pouze zkratkovitá právní kvalifikace. Soud konstatuje, že na pokutovém bloku se nachází údaj „125c/1/k“, který považuje za

dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v porušení jiné povinnosti stanovené v hlavě II citovaného zákona. Žalobce namítl chybnou právní kvalifikaci. V popisu jednání je ale citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], a je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že porušenou právní normu [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu] uvedl již při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. Užití obdobných zkratk právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Není sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nebyl za jízdy na veřejné komunikaci připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. To žalobce potvrdil svým podpisem, který je čitelný a odpovídá svým provedením podpisům žalobce na všech ostatních pokutových blocích i na plné moci předložené soudu společně s žalobou. Není dále pravdivé ani tvrzení o tom, že na bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny údaje uvedené pokutovém bloku jsou srozumitelné a dobře čitelné, a proto nelze přisvědčit ani opačnému tvrzení žalobce. Celkově je pokutový blok způsobitým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

35. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem napadených pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje z roku 2014, konstatuje soud, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce bylo silně formalistické. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou NSS, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom NSS vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47. Se žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikatorní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury.
36. Ve vztahu k rozhodnutí o přestupku ze dne 25. 8. 2011 žalobce namítá, že je nepřezkoumatelné, neboť jeho výrok neobsahuje řádný popis skutku a skutek byl nesprávně právně kvalifikován, jakož i procesní pochybení správního orgánu, k němuž mělo dojít v řízení, jež předcházelo vydání tohoto rozsudku. K těmto námitkám je třeba uvést, že uvedené výhrady žalobce mohl a měl uplatnit podáním řádného opravného prostředku proti rozhodnutí o přestupku. V řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče se již uvedenými otázkami nelze zabývat, neboť předmětem tohoto

řízení není přezkum zákonnosti podkladových rozhodnutí. Rozhodnutí o přestupku obsahuje všechny nezbytné zákonem stanovené náležitosti, nabylo právní moci dne 20. 9. 2011, a jako takové požívá presumpce správnosti. Jak již bylo shora uvedeno (body 25 a 26 tohoto rozsudku), v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů se nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Hodnotí se pouze otázka, zda byly řidiči body zaznamenány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů. I rozhodnutí o přestupku ze dne 25. 8. 2011 je tedy způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

37. Z historie bodového hodnocení žalobce plyne, že za přestupek ze dne 4. 6. 2011 mu bylo přičteno sedm bodů, k 22. 12. 2012 mu byly 4 body odečteny, za každý z následujících tří přestupků mu však byly přičteny 3 body, aniž by došlo v mezidobí k odečtu, takže ke dni 11. 7. 2014 žalobce dosáhl počtu 12 bodů. Žalovaný tedy dospěl ke správnému závěru, že žalobce dosáhl 12 bodů k datu 11. 7. 2014. Postupu žalovaného se tak nedá nic vytknout.
38. Žalobce dále namítl, že mu žalovaný nedal při novém projednání věci možnost seznámit se s podklady pro vydání napadeného rozhodnutí. K tomu je třeba uvést, že žalovaný v rámci odvolacího řízení nepořizoval a do správního spisu nedoplňoval žádné nové podklady a vyšel ze skutkového stavu tak, jak byl zjištěn městským úřadem v prvostupňovém řízení. Podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů platí, že jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, což se stalo i v tomto případě, „*napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; [...] podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; [...]*“. Žalovaný proto nepochybil, neboť nebyl v daném případě povinen vyrozumívát a poučit žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí o možnosti nahlédnout do správního spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce, pokud měl zájem seznámit se s podklady rozhodnutí, měl kdykoliv v průběhu správního řízení možnost seznámit se se shromážděnými podklady nahlédnutím do správního spisu, což ovšem neučinil. Ani tato námitka tedy není důvodná.

Závěr a náklady řízení

39. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
40. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. prosince 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu